

NIEUCZYNIENIE (7) *sb n*

W pisowni łącznej (6), w rozłącznej (1).

Pierwsze e jasne, końcowe pochylone; -en- (5), -én- (1) SarnStat (5:1).

sg G nieuczynieniã (1). ◊ A nieuczynienié (6).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Niespełnienie, niewykonanie, niedopełnienie (7) :

*Wyrażenia praw: »nieuczynienie dosyć« (1): Stroná [Krzyżacy] ápellowála do Papieżá/ ále Komisarze ná to nie dbáli/ zá nie vczynienie dofyć/ dáli klątwy wielkie ná Krzyzaki [!]/ ná kthore y w Rzymie rozgrzeżenia mieć nie mogli. *BielKron* 371.*

*»nieuczynienie liczby« = nierozliczenie się (1): Poborce téz o nieuczynienié liczby doftáteczný, o retentá, odsyła do Grodu *SarnStat* 419.*

*»nieuczynienie odprawy« (1): [sądzić mają] wšyftkié inšzé [sprawy] którékolwiek zá Dworem náłzym Królewłkim idą/ [...] o nieuczynienié odpráwy/ Dekrétóm/ łádóm *SarnStat* 869.*

*»nieuczynienie sprawiedliwości« (4): Któré nieuczynienié łprawiedliwości [*quam non administrationem iustitiae JanStat* 537] łzácuié łobie ná dzieięć grzywien pieniędzy/ y ták wiele łzkody. *SarnStat* 1246, 271, 869, 1246.*

Synonim: niespełnienie.

Cf UCZYNIENIE